

COGNOMS / APELLIDOS: _____
NOM / NOMBRE: _____
DNI o PASSAPORT / DNI o PASAPORTE: _____
Núm. EXPEDIENT / N° EXPEDIENTE _____
LLOC D'EXAMEN / LUGAR DE EXAMEN: EOI _____

PROVA PER A L'OBTENCIÓ DEL / PRUEBA PARA LA OBTENCIÓN DEL

CERTIFICAT DE NIVELL C1 – IDIOMA VALENCIÀ
CERTIFICADO DE NIVEL C1 – IDIOMA VALENCIANO

DELS ENSENYAMENTS OFICIALS D'IDIOMES / DE LAS ENSEÑANZAS OFICIALES DE IDIOMAS

1. PROVA DE COMPRESIÓ ESCRITA	DURADA/ DURACIÓN: 70 min
PUNTUACIÓ/PUNTUACIÓN TOTAL: 40 60% = 24	
NOTA: _____	
☐ APTE / APTO	☐ NO APTE / NO APTO
Corrector/a	

EXERCICI 1

Llegiu atentament este article i després escriviu en les caselles de la graella les lletres corresponents als paràgrafs que completarien els buits del text, de manera que tinga sentit. Tingueu en compte que només hi ha una resposta adequada per buit i que hi ha més paràgrafs que buits. No escrivueu en les zones ombrejades de la graella. El primer buit (0) és un exemple.

LA SINESTÈSIA

La sinestèsia és un trastorn en la percepció dels estímuls. Les persones que pateixen sinestèsia poden evocar sensacions en un altre òrgan diferent del que inicialment és estimulat. Per tant, una persona que rep un estímul visual, també és capaç de copsar aquest mateix estímul amb un altre òrgan diferent de la vista. En la sinestèsia pot estar implicat qualsevol sentit.

(0)

CARACTERÍSTIQUES

1. Involuntària i automàtica: és impossible manipular o suprimir l'experiència sinestèsica.
2. Consistent i estable en el temps: les associacions es mantenen de manera indefinida.
3. D'importància emocional: té molt a veure amb el caràcter emocional de la persona.
4. Individuals o específiques de cada persona.
5. Les sensacions són memorables: funciona com un diccionari, un mateix estímul evoca una mateixa percepció.
6. Percepcions genèriques: quan s'experimenta la sinestèsia, la forma evocada serà poc definida, formes molt generals.
7. Associacions de caràcter perceptiu no basades en la memòria. A part, les percepcions són asimètriques, la lletra A pot evocar el color vermell, però el color vermell no té per què evocar la lletra A.

____(1)____

HISTÒRIA

La primera dada científica que va aparéixer sobre la sinestèsia, va ser aproximadament l'any 1880 de la mà del científic Francis Galton. No obstant això, ja en l'any 1690, el filòsof John Locke va escriure el cas d'un home cec que presumia de conèixer el significat de la paraula *escarlata*: "és com el so d'una trompeta".

El fet que la sinestèsia fóra un trastorn tan poc creïble a causa de la subjectivitat, va fer que passara a formar part de la perifèria de la investigació. En conseqüència, la falta d'informació mèdica i psicològica va fer que nombroses persones foren diagnosticades com a esquizofrèniques, i fins i tot foren internades en un hospital psiquiàtric.

Els primers escrits moderns daten de finals del segle XX: el científic Lewrance Marks (1978) amb l'obra *The Unity Of The Sense*.

Actualment, la sinestèsia és objecte internacional d'estudi.

____(2)____

TIPUS DE SINESTÈSIA

Existeixen molts tipus diferents de sinestèsia. Es podria considerar fins i tot impossible poder-los descriure tots, ja que probablement sempre ens en deixaríem algun.

1. Sinestèsia de nombres i lletres que evoquen colors: cada persona associa un color determinat a cada lletra i/o nombre. No segueixen cap criteri, és totalment personal. És la majoria de casos de sinestèsia.
2. Sinestèsia d'associació d'un color amb un so, en la majoria de casos un so musical: s'ha trobat una relació força consistent per la qual la majoria de sinestèsics solen relacionar les notes més agudes amb els colors més vius.
3. Sinestèsia de personificar una seqüència de nombres, dies de la setmana, mesos i/o lletres: aquest tipus de sinestèsia s'anomena originalment *Ordinal Linguistic Personification* i va ser documentat per primera vegada l'any 1893 pels científics Flournoy i Calkins.
4. Sinestèsia de nombre-forma: les persones que l'experimenten pensen en una sèrie de nombres, automàticament crea un mapa mental on apareix una figura. El primer cas documentat sobre aquest tipus de trastorn va ser el 1881 per Francis Galton en el seu llibre *The Visions of Sane Persons*.

TEORIES-HIPÒTESIS DEL CERVELL SINESTÈSIC

S'ha pogut determinar que la sinestèsia és veritablement una percepció real. Sabem que els estímuls sensorials externs són recollits per uns tipus de receptors especialitzats que es localitzen en els diferents òrgans del sentits; després, aquesta informació és enviada al sistema nerviós central i analitzada en diverses parts de l'escorça cerebral.

____(3)____

Una vegada tenim la informació dels estímuls externs a l'escorça cerebral (cadascuna a l'àrea que li correspon) es processa el que en diem una *percepció*. Pel que se sap, de moment, en aquestes àrees sensorials no hi ha mescla de diverses modalitats sensorials. No obstant això, des d'aquestes àrees s'envien senyals a unes altres anomenades associatives, on s'associen diferents modalitats sensorials.

____(4)____

Existeixen diverses teories sobre l'aparició de la sinestèsia en un individu, en base als lòbuls cerebrals i al sistema límbic. Però, és interessant destacar que la idea que totes les persones som sinestèsiques els primers set mesos de la nostra vida, ha tingut bastant de suport. Es creu que durant aquests primers mesos els bebès veuen el món de forma sinestèsica, ja que el seu cervell encara no està del tot desenvolupat.

____(5)____

LA SINESTÈSIA EN L'ART

Olivier Messiaen, compositor francès destacat del segle XX, que va compondre obres vocals i per a orgue, piano, orquestra deia: " Un dels majors drames de la meua vida consisteix a dir a la gent que veig colors quan escolte música, i ells no veuen res en absolut. Això és terrible."

Prometeo, obra d'Alexander Scriabin, utilitza un joc de llums mentre és interpretada. A part, Scriabin va utilitzar un instrument anomenat *Clavier à Lumières*, que és un orgue de llums que projecta determinats colors en la sala, acompanyant la interpretació musical.

____(6)____

Altres compositors com Bach, Schubert i Korsakov també van establir correspondències entre el so i el color. Bach deia que la nota *fa bemoll* era d'una tonalitat grisa, i el *mi bemoll* d'un verd groguenc. Schubert veia el *sol bemoll* com un vermell daurat i el *re bemoll* simplement verd.

Kandinsky, nascut a Moscou l'any 1866, és un dels autors que més implicacions ha tingut amb la sinestèsia. És considerat el precursor de l'abstracció. Per crear l'obra pictòrica, simplement seguia les impressions inicials de les seues experiències.

____(7)____

<http://lacebeta.blogspot.com.es/2012/01/la-sinestesia.html> (Text adaptat)

Paràgrafs

A. Segons els últims estudis realitzats, s'ha arribat a la conclusió que la sinestèsia afecta una de cada 23 persones. En el mateix estudi també es determina que per cada home sinestèsic, hi ha 6 dones que també ho són.
B. Així, científics de gran prestigi internacional com ara Richard E. Cytowic, Simon Baron – Cohen, Sean A. Day, Peter G. Grossenbacher, Edward M. Hubbard, V.S. Ramachandran, Julia Simner o Dan Smilek, encara avui en dia continuen investigant sobre les bases científiques i neurològiques de la sinestèsia.
C. A banda de les àrees sensorials, tenim el sistema límbic, que s'encarrega de gestionar les respostes fisiològiques davant d'estímuls emocionals: la memòria, l'atenció, les emocions, la personalitat i la conducta. Aquest sistema està format per diverses estructures: tàlem, hipotàlem, hipocamp, amígdala cerebral i altres àrees cerebrals.
D. Segons el que tenim documentat, la primera experiència sinestèsica del pintor va ser durant l'òpera <i>Lohengrin</i> de Wagner, i deia: "Podia veure tots aquells meravellosos colors en la meua ment, se'm passejaven per davant dels ulls. Salvatges, meravelloses línies que es dibuixaven en l'espai".
E. A més a més, també es presenten altres trets: Problemes per distingir la dreta de l'esquerra. Problemes amb el càlcul i l'aritmètica. Tenen la imaginació bastant desenvolupada (nivell alt de creativitat). Normalment, les persones que pateixen aquest trastorn, solen dedicar-se a les arts, com ara la música i la pintura. El seu coeficient intel·lectual sol ser bastant elevat. La majoria de les persones sinestèsiques solen ser dones.
F. Un entomòleg australià de l'Organització per a la Investigació Industrial i Científica de la Mancomunitat d' Austràlia (CSIRO) ha decidit batejar una espècie de mosca com a "Scaptia (Plinthina) beyonceae", per la similitud entre el color daurat de l'insecte i la vestimenta de la cantant Beyoncé en el videoclip de la cançó "Bootylicious".
G. La informació de cada una de les parts connecta els receptors de la superfície del cos amb els de l'escorça cerebral a través d'una mena de cables (axons). Aquestes connexions són específiques de cada estímul; cada informació va per un camí diferent.
H. A més, el compositor afirmava que poques vegades veia colors amb la música de Beethoven, mentre que sí que n' experimentava amb la música de Rimsky-Korsakov.
I. Un xou de creativitat en viu que fusiona el dibuix i la música, tot partint del silenci i del paper en blanc. La participació del públic serà el factor clau per a marcar un inici i un desenvolupament de l'espectacle, la resolució del qual vindrà determinada per l'harmonia del moment.
J. En el cas dels sinestèsics, aquesta separació, que es realitza quan el xiquet creix, no es produeix i les connexions queden fixes per a tota la vida.

BUIT	0	1	2	3	4	5	6	7
PARÀGRAF	A							
CORRECTOR/A	√							

TOTAL (7 x 2 punts) _____ /14 punts

EXERCICI 2

Llegiu atentament els 10 textos sobre el ciberassetjament i relacioneu les frases 1-12 amb els textos B-K. Escriviu en les caselles de la graella la lletra corresponent. Recordeu que cada text es pot triar més d'una vegada i que cada frase correspon només a un sol text. No escrigueu en les zones ombrejades de la graella. La frase (0) és un exemple.

El ciberassetjament

A	En el segle XXI tot gira entorn d'Internet. Tant és així que als menors, als adolescents i als jòvens d'aquest segle actual se'ls anomena la <i>generació digital</i> per la quantitat de temps que inverteixen en l'ús de les tecnologies de la comunicació electrònica. Els avantatges d'Internet són múltiples, però aquesta eina també implica tota una sèrie de riscos i perills que s'han de conèixer per poder actuar-hi en conseqüència.
B	L'assetjament és un problema social omnipresent i estés que pot aparèixer en relacions socials dintre de grups al llarg de tota la vida. L'assetjament es manifesta a través d'un ampli ventall de formes per atemorir i dominar la persona assetjada durant tant de temps com es puga perquè faça coses que no vol fer. Aflora, doncs, en diferents contextos socials i, avui en dia, en els contextos en línia.
C	L'aspecte més destacable del ciberassetjament és que les ciberamenaces poden ser anònimes: l'ús de pseudònims, l'alteració del llenguatge i els canvis en la identificació de l'ordinador fan pràcticament impossible descobrir els assetjants. Això atorga, a la persona que realitza intimidació o assetjament en línia, una sensació subjectiva d'invisibilitat.
D	En una enquesta neerlandesa realitzada a 1.211 estudiants de primària i secundària l'any 2008, es va descobrir que el 34% de les víctimes no sabia qui l'estava assetjant. El fet que les víctimes no puguen saber quin dels seus companys és l'agressor fa que no sàpien en qui poden confiar, ja que l'assetjament que pateixen implica que l'atacant puga ser algú que la víctima considera un bon amic seu.
E	La comunicació a través de l'ordinador té un extraordinari potencial de difusió. Tenint en compte la possibilitat que els missatges electrònics es poden enviar a un conjunt de persones, és impossible saber qui ha vist la informació en línia, cosa que augmenta la incertesa de l'assetjat. A més, com que la comunicació mediatitzada per ordinador permet arxivar la informació, les víctimes no poden saber fins a quin punt això pot perjudicar-les en un futur.
F	A l'hora de detectar el ciberassetjament influeix enormement l'anomenada bretxa digital. Per primera vegada en la història de la humanitat, els més jòvens saben més que els adults en un tema concret. I és que els nostres adolescents han nascut en l'era tecnològica, però no hi han tingut una educació prèvia, i no en coneixen els riscos. Per salvar aquesta esclatxa, els pares s'han de formar en tot allò que suposa l'era digital.

G	Segons dades de WHO @, una organització dedicada a la lluita contra el ciberassetjament, el 16% dels casos d'assetjament virtual es donen a través de <i>Facebook</i> i el 45% de les víctimes no ha informat a ningú de la seua situació. A més, tal com afirma l'observatori britànic <i>ECHO</i> , el 35% de les víctimes d'assetjament virtual pateixen ansietat severa i símptomes d'estrés postraumàtic, i el 70% va patir almenys un d'aquests símptomes.
H	Segons Guillermo Cánovas, responsable de <i>Protégeles</i> , en la majoria dels casos els infractors no hi donen importància i tampoc saben que les seues accions són una infracció penal ni les conseqüències legals que tenen. Res a veure amb les dades, segons <i>El País</i> , que diuen que més del 80% de les víctimes de ciberassetjament asseguren que els afecta molt en la seua vida diària.
I	Els comportaments d'aquestes característiques realitzats en el ciberespai fan que es perden els límits clars dels espais i els temps segurs com, per exemple, la llar o el temps de dormir. El mòbil permet que ens ubiquen en qualsevol moment i el ciberespai posseeix temps que no depenen de la nostra presència. Un exemple: si algú «penja» una foto o un rumor sobre una persona a la xarxa, el temps d'exposició pot ser etern.
J	És tasca dels pares i educadors ensenyar els menors a comportar-se d'una manera socialment responsable amb els altres. També aconsellen prendre mesures fermes quan es produeixen aquests casos: segons mostra l'enquesta, més de la meitat dels abusadors van reconèixer que els atacs que havien fet no els havien suposat cap conseqüència negativa.
K	Tant l'assetjament tradicional com el ciberassetjament s'estructura en una dinàmica relacional perversa amb dos rols ben definits, l'agressor i la seua víctima [...] Es podria dir que el rol d'una determinada "audiència" és de vital importància per a aquest tipus de fets, hi ha persones que sense ser <i>agressors</i> o <i>víctimes</i> , poden veure's implicades de forma indirecta en una agressió.

<http://www.csirtcv.gva.es/va/noticies/informe-sobre-ciberassetjament-en-alemanya.html>

<http://www.diaridegirona.cat/tecnologia/2013/10/30/consells-per-evitar-ciberassetjament/641497.html>

<http://www.uoc.edu/divulgacio/comein/ca/numero06/articles/Article-Maria-Angels-Viladot.html>

<http://www.cartrolahoz.com/ca/primer-condena-por-ciberacosos-a-traves-de-whatsapp/>

<http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/06/20/bretxes-digital-assetjament/622693.html>

http://www.ibit.org/dades/doc/2488_ca.pdf

http://duqi-doc.udg.edu/bitstream/handle/10256/7118/TFC_Assetjament_i_ciberassetjament.pdf?sequence=1tes

(Textos adaptats)

FRASES	TEXT	CORRECT.
0. Pros i contres de l'ús que fan els jóvens d'Internet	A	√
1. Desconfiant de tots		
2. Separació generacional		
3. Impossibilitat de conèixer l'abast de la divulgació		
4. Percepció d'invisibilitat a l'ombra de la xarxa		
5. Un procés coactiu		
6. Problemes psicològics derivats de l'assetjament		
7. Educació també al ciberespai		
8. En qualsevol lloc i a qualsevol hora		
9. Delicte sense càstig		
10. Els personatges del conflicte		
11. Ignorància de l'agressor de la conducta punible		
12. El silenci de les víctimes		

TOTAL (12 x 1 punts) _____ /12 punts

EXERCICI 3

Llegiu atentament este text i després escriviu, en les caselles de la graella, les paraules EN MAJÚSCULA que completen els buits del text, de manera que tinga sentit. Tingueu en compte que només podeu escriure una paraula en cada buit. No escriqueu en les zones ombrejades de la graella. El primer buit (0) és un exemple.

“Si reduïm a la meitat el deute grec hi pot haver solució per als seus ciutadans”

16/10/11 02:00 - [Francesc Cabana](#)

El quitament o quitança –es pot dir de les dues maneres– és una figura jurídica, segons la qual el deutor queda lliure de pagar una part del deute, **(0)** amb el creditor. Ho veiem cada dia en procediments mercantils ordinaris. Quan el titular del crèdit s'adona que no té possibilitats de cobrar la totalitat del que li deuen, accepta sovint **(1)** una part, donar per liquidat el deute i passar a pèrdues la part quitada.

Tothom era conscient **(2)** els comptes de l'Estat grec no eren seriosos quan va entrar en la Unió. I els primers **(3)** saber-ho devien ser els analistes de *Goldman Sachs*, si no ho recorde malament. Quan fracassa una primera operació de rescat, val més agafar el bou per les **(4)**, passar a pèrdues –suportables per a Europa– una part important del deute sobirà grec i ajudar, en tot cas, els estats, o les empreses afectades per aquelles pèrdues, **(5)** tinguen una estructura sana. Hi ha deutes que es poden pagar, si es prenen mesures i es dóna temps, però uns altres són impossibles de liquidar. I aquest és el cas grec. Si en reduïm a la meitat el deute –per exemple– podria haver-hi una solució per als seus ciutadans; però, si acumulem al deute actual uns interessos alts, no farem cap altra cosa que ajornar-ne el daltabaix i provocar una caiguda continuada de fitxes de dòmino europees.

Fa tres anys vàrem veure trontollar la gran banca d'inversió americana i caure *Lehman Brothers*. Es passà del tot al **(6)**. Allò que valia molts diners –i que al cap d'un temps tornarà a valdre'ls– es considera que no té cap valor.

El quitament té la virtut que permet precisar exactament les pèrdues i dóna una eixida possible al deutor, que es lleva així un pes de damunt. Si liquidem la situació grega, potser **(7)** començar a solucionar altres problemes d'estats sobirans, que no exigiran un quitament, sinó reformes estructurals i potser un cost moderat dels ajuts donats.

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/464337-quitament-o-quitanca.html> (Text adaptat)

BUIT	PARAULA	CORRECTOR/A.
0.	D'ACORD	√
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		

TOTAL (7 x 2 punts) _____ /14 punts

